

dr hab. inż. arch. Marta Skiba, prof. UZ
Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
Instytut Architektury i Urbanistyki
ul. Z. Szafrana 1
65-516 Zielona Góra

Zielona Góra, 26.07.2021 r.

RECENZJA ROZPRAWY DOKTORSKIEJ

mgr inż. arch. Agnieszki Ciepeli
pt. „*Współczesne zmiany głównych przestrzeni miejskich w miastach małych województwa świętokrzyskiego w aspekcie rewitalizacji*”

I. PODSTAWA FORMALNA OPRACOWANIA RECENZJI

1. Pismo przewodnie Prodziekana ds. Nauki Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej, prof. dr hab. inż. arch. Justyny Kobylarczyk, numer L.dz. A-016.271.2021.PC z dnia 16.06.2021 r.
2. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce – Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Dz.U. 2018 poz. 1668 oraz akty wykonawcze do w/w ustawy
3. Rozprawa doktorska autorstwa mgr inż. arch. Agnieszki Ciepeli pt. „*Współczesne zmiany głównych przestrzeni miejskich w miastach małych województwa świętokrzyskiego w aspekcie rewitalizacji*” wykonana w 2021 r. na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej w 2021 roku pod opieką promotorską prof. dr hab. inż. arch. Elżbiety Węclawowicz-Bilskiej oraz dr inż. arch. Hanny Hrehorowicz-Gaber, prof. PK.

II. PRZEDMIOT I ZAWARTOŚĆ ROZPRAWY

1. Przedmiotem recenzji jest rozprawa doktorska mgr inż. arch. Agnieszki Ciepeli pt. „*Współczesne zmiany głównych przestrzeni miejskich w miastach małych województwa świętokrzyskiego w aspekcie rewitalizacji*”. Praca dotyczy specyfiki działań rewitalizacyjnych prowadzonych w małych miastach województwa świętokrzyskiego. Rozprawa składa się z wprowadzenia i czterech części, spisu bibliografii obejmującego 222 pozycje literatury (4 pozycje własne Doktorantki w tym jedną współautorską) oraz dodatkowe pozycje w postaci wykazu 32 aktów prawnych i dokumentów a także wykazu 44 źródeł internetowych. Tekst rozprawy liczy 246 stron, z bibliografią, spisem 28 tabel i spisem ilustracji (w nim: 252 pozycje) oraz streszczeniem w języku polskim i angielskim
2. Przedmiotem rozprawy doktorskiej jest oryginalne rozwiązanie problemu naukowego dotyczącego zmian głównych przestrzeni miejskich - rynków, zachodzących w centrach małych miast województwa świętokrzyskiego. W rozprawie Doktorantka starała się określić kanon praktyk rewitalizacyjnych warunkujących podniesienie atrakcyjności funkcjonalnej i estetyki głównych przestrzeni publicznych w małych miastach.

Doktorantka rozpoczęła swoją rozprawę od *Wprowadzenia*. W pierwszej części dysertacji (*Zagadnienia Teoretyczne, zarys tła badawczego i podstawy prawne*) przedstawiła definicje (rewitalizacji, małego miasta, przestrzeni publicznej, historycznego układu urbanistycznego i zabudowy małomiasteczkowej); uwarunkowania historyczne i prawne w Polsce, Czechach i Słowacji; zarys tła badawczego na podstawie wybranych małych miast oraz stan badań i literaturę przedmiotu. W drugiej części rozprawy (*Problem badawczy, cel, teza, metoda pracy*) Pani Agnieszka Ciepiera opisała problem badawczy, cel, tezę i metodykę prowadzonych badań. Trzecia część (*Analityczna*) przedstawia kryteria wyboru przykładów do przeprowadzonych analiz przekształceń małomiasteczkowych rynków dla wybranych pięciu miast województwa świętokrzyskiego. Czwarta część (*Syntetyczna*) to synteza wyników przeprowadzonych analiz, podsumowanie i wnioski z pracy.

III. RECENZJA

1. Ocena redakcji rozprawy (poprawność redakcyjna - językowa, opanowanie techniki pisania, sporządzania przypisów, tabel, wykresów, bibliografii itp.)

Praca zawiera wszystkie potrzebne elementy opisu przeprowadzonych badań naukowych. Warto podkreślić, że przedstawiony w niej przegląd literatury jest bogaty i szeroko ujmuje przedstawiony problem badawczy. Rozprawę charakteryzuje dobry poziom językowy i edytorski. Właściwie stosowane są odwołania do źródeł bibliograficznych i przypisy w systemie oksfordzkim. Oprawa graficzna pracy jest atrakcyjna, staranna, liczne ilustracje graficzne są czytelne.

2. Dobór i aktualność problemu badawczego podjętego w rozprawie

Wskazując brak opracowań naukowych omawiających różne aspekty rewitalizacji w miastach małych Doktorantka określiła lukę badawczą. Szkoda jednak, że do jej określenia nie wykorzystwała konkretnych publikacji wskazując na braki lub ograniczenia, których dotyczą. Umożliwiłoby to ściśle dopasowanie zakresów: problemowego, terytorialnego i czasowego, które zostały w pracy przedstawione wraz z kryteriami oceny poziomu atrakcyjności głównych przestrzeni publicznych w miastach małych – tabela 1, str. 45.

Zaprezentowany problem badawczy dotyczy *poziomu atrakcyjności przestrzeni publicznych w małych miastach zarówno zrewitalizowanych jak i przygotowanych do rewitalizacji*.

Rozwój jakościowy przestrzeni uzyskujemy przez poprawę walorów funkcjonalnych, widokowych, dostępności itp. Oceniany jest najczęściej subiektywnie, przez odczucia społeczności, która z jego efektów korzysta. Z jednej strony, na przykład poprawa warunków zamieszkania może być pozytywnie oceniana przez porównanie z warunkami dotychczasowymi, z drugiej strony, gdy te same warunki odniesie się do innego poziomu życia np. społeczeństw zamożniejszych lub o innych doświadczeniach historycznych, ocena może okazać się negatywna. W pracy brakuje przeprowadzenia analizy możliwości oceny w takim aspekcie, choćby do przedstawionych przykładów z Czech i Słowacji.

Dysertacja podejmuje próbę weryfikacji zagadnienia - *czy działania prowadzone przez samorządy miejskie wpływają na podniesienie atrakcyjności zmienianych miejsc?* Doktorantka na podstawie wniosków zebranych z analiz podjęła próbę określenia skutków działań rewitalizacyjnych powodujących zmiany w głównych przestrzeniach publicznych wybranych małych miast. Jest to szerszy problem z zakresu metodologii podejmowania decyzji, i niestety Pani Agnieszka Ciepiera tej dziedziny wiedzy nie wzięła pod uwagę. Szkoda, ponieważ reguły działania i mechanizmy ludzkiego myślenia, w tym rola intuicji i doświadczenia (którymi wykazała się Doktorantka w przeprowadzonych analizach) są podstawą wyborów i podejmowanych decyzji. Istnieje bogata baza wiedzy i wiele pozycji literaturowych, które pomogłyby i przyspieszyły weryfikację i osiągnięcie zamierzonego celu dysertacji, oczywiście zdaniem recenzenta.

W wielowymiarowej analizie porównawczej wiedza ekspercka jest wykorzystywana do doboru i określenia charakteru zmiennych diagnostycznych. Pozostałe etapy procedury analizy rozpatrywanego problemu nie wymagają udziału decydenta i mogą być zobjektywizowane i zautomatyzowane. Natomiast w wielokryterialnej analizie decyzyjnej to decydent określa zbiór kryteriów, wyrażając bezpośrednio swoje preferencje. Uzyskane od decydenta (np. planisty) informacje o ważności kryteriów mają charakter subiektywny. Metody stosowane w wielokryterialnym wspomagananiu podejmowania decyzji pozwalają na wypracowanie zbioru rozwiązań i ich ocenę z wykorzystaniem zdefiniowanego zbioru kryteriów. Pani Agnieszka Ciepela wykazała się tu dojrzałym spojrzeniem tworząc grupy wielu kryteriów, zmiennych w czasie i ocenianych w przedstawionych w formie macierzy tabelach 17-28.

Praca Doktorantki ma walor poznawczy - dobór przykładów i porównanie efektów zmian obserwowanych w wybranych miastach ze zmianami jakie mają miejsce w innych ośrodkach o zbliżonej wielkości położonych w innych rejonach kraju oraz państwach sąsiednich: Czechach i Słowacji, a także charakter praktyczny – materiał stanowi doskonałą bazę wiedzy dla opracowania (późniejszego) modelu wielokryterialnego wspomagającego podejmowanie decyzji o przekształcaniach obszarów zlokalizowanych w przestrzeni publicznej.

Ta złożona problematyka badawcza została dobrze rozpoznana i podana w formie umożliwiającej zbudowanie modelu decyzyjnego (wymaga jedynie wsparcia w zakresie metodyki i obliczeń). Z tego powodu praca jest pożądana i wypełnia istniejącą teoretyczną i praktyczną lukę badawczą.

Jednocześnie stwierdzam, że temat, który podjęła i zrealizowała Doktorantka jest aktualny i oryginalny.

3. Ocena poprawności i kompletności celów oraz tez badawczych

Głównym celem pracy było „*określenie kanonu praktyk rewitalizacyjnych warunkujących podniesienie atrakcyjności funkcjonalnej i estetyki głównych przestrzeni publicznych w małych miastach*”.

Precyzując zakres zadania badawczego, Autorka przyjęła:

- a) „*przeanalizowanie zmian zachodzących w historycznych rynkach, w miastach zamieszkałych przez najwyżej 20 tys. osób, położonych w województwie świętokrzyskim;*
 - b) *wskazanie czy realizacje i projekty zmian tych przestrzeni spełniają swoje zadanie podnosząc poziom ich atrakcyjności;*
 - c) *porównanie efektów, obserwowanych w wybranych ośrodkach ze zmianami jakie mają miejsce w miastach o zbliżonej wielkości, położonych w kraju oraz z państwami sąsiednimi: Czechach i Słowacji.*”
- Cel i zakres pracy są zdefiniowane w sposób jednoznaczny zarówno z naukowego jak i praktycznego punktu widzenia. Celowym było więc podjęcie przez Doktorantkę prezentowanego tematu rozprawy, przeprowadzenie wielu szczegółowych analiz i porównań. Zarówno główny cel pracy jak i cel badawczy zostały osiągnięte i opisane w pracy w części IV (*Syntezy wyników analiz*, str. 207-226).

W pracy Doktorantka przedstawiła także cele cząstkowe, które obejmują:

- a) *określenie dostępności transportowej i pieszej rynków* - cel cząstkowy zrealizowany i przedstawiony w tabelach 17-18, str. 209-211.
- b) *ocenę ekspozycji rynków* – jako historycznych części zabudowy i *ich powiązań widokowych z miastem* - cel osiągnięty poprzez szczegółowe analizy rynków w Daleszycach, Jędrzejowie, Osieku, Połańcu i Staszowie i ocenę przedstawioną w tabelach 24-26, str. 217-219.
- c) *oraz ocenę krystalizacji i ciągłości układu przestrzeni publicznych związanych z zabudową usługową w centrum ośrodka* – cel osiągnięty i opisany syntetycznie w tabelach 19-23, str. 211-215.

Został określony i osiągnięty także cel aplikacyjny – *pomocny przy weryfikacji założeń przyjmowanych w projektach zmian przestrzeni miejskich oraz dający podstawę do opracowania dokumentacji*, tych zmian. Będzie on mógł stanowić interesujący przyczynek do dalszych badań oraz ustalenia dobrych praktyk

projektowych w planowaniu i zagospodarowaniu - *kanonu praktyk rewitalizacyjnych warunkujących podniesienie atrakcyjności funkcjonalnej i estetyki głównych przestrzeni publicznych w małych miastach*. Sformułowana teza, że „Realizowane w ostatnich dwudziestu latach projekty zmian głównych przestrzeni publicznych w małych miastach nie zawsze spełniają wymagania stawiane przestrzeniom rewitalizowanym i nie w każdym przypadku prowadzą do podniesienia atrakcyjności tych przestrzeni i akceptacji przez społeczność lokalną.” została potwierdzona poprzez przeprowadzone przez Doktorantkę analizy. Argumenty, które są jej potwierdzeniem to odpowiedzi na pytania badawcze:

a) po pierwsze: jakie są wymagania stawiane przestrzeniom rewitalizowanym? oraz pytanie zadane przez Doktorantkę: „które ze zrealizowanych projektów w miastach małych najlepiej spełniają warunki podniesienia atrakcyjności przestrzeni publicznej?”

b) po drugie: czy rewitalizacje „prowadzą do podniesienia atrakcyjności tych przestrzeni?” (co zrealizowano jako analizy zmian w przestrzeni miejskiej w postaci: zwiększenia ilości usług; zwiększenia udziału usług o znaczeniu ogólnomiejskim i centrotwórczym; zmianę funkcji dominującej w obrębie płaszczyzny rynku; poprawę estetyki przestrzeni i zabudowy);

c) po trzecie: „czy podjęte działania są akceptowane przez społeczność lokalną?” Rozumiem, że z uwagi na pandemię koronawirusa, badania ankietowe mieszkańców w tej rozprawie były utrudnione. Ale Autorka wykorzystwała tu do badań relacje między zjawiskami mierzonymi (Tabela 28. *Ocena poziomu atrakcyjności przestrzeni publicznych w miastach małych*, str. 222), które pozwoliły odpowiedzieć na postawione pytanie badawcze.

Wszystkie otrzymane odpowiedzi (wyniki analiz) upoważniają do sformułowania rekomendacji dla praktyki projektowej, co uczyniła Autorka w punkcie 2. Wnioski dla praktyki projektowej – str. 225

4. Ocena wartości naukowej rozprawy (zastosowane metody, techniki i narzędzia badawcze, poprawność argumentacji i wyводу naukowego).

Pani mgr inż. Agnieszka Ciepela przedstawiła rozprawę doktorską, w której za oryginalne i najważniejsze osiągnięcia naukowe uznaje:

- a) określenie kanonu praktyk rewitalizacyjnych warunkujących podniesienie atrakcyjności funkcjonalnej i estetyki historycznych rynków w małych miastach;
- b) porównanie efektów, obserwowanych w wybranych miastach ze zmianami jakie mają miejsce w innych ośrodkach o zbliżonej wielkości, położonych w innych rejonach kraju oraz w państwach sąsiednich: Czechach i Słowacji;
- c) studia literaturowe oraz analizy materiałów planistycznych dotyczących poszczególnych miast, a także analizy i badania terenowe oraz własne obserwacje dotyczące identyfikacji kryteriów pozwalających na ocenę zmian w zagospodarowaniu rynku – centralnego terenu w małym mieście;
- d) dobór i pogrupowanie szczegółowych kryteriów umożliwiających ocenę sposobu zagospodarowania przestrzeni rynkowej oraz jej dostępności i atrakcyjności;
- e) przedstawienie syntetycznych podsumowań przeprowadzonych analiz potwierdzających znaczenie rynku jako głównej przestrzeni publicznej w małym mieście;
- f) wykonanie autorskich tabel kryteriów (macierzy) umożliwiających porównanie zagospodarowania terenu w rejonie rynku, co jest szczególnie ważne dla aplikacyjnego charakteru wyników badań w działaniach rewitalizacyjnych, remontowych i związanych z przebudową, przedstawionych w rozprawie;

5. Wskazanie dobrych stron (zalet) rozprawy

Zaletami recenzowanej dysertacji są:

- a) czytelnie sformułowany problem badawczy i pytania badawcze nakreślające tezę pracy;

- b) zebranie własnych wielowarstwowych analiz w formie opracowań porównawczo-analitycznych i tabelarycznych;
- c) doskonałe posługiwanie się kryteriami przy doborze przykładów oraz w starannych analizach;
- d) analiza efektywności rewitalizacji przestrzeni publicznych w aspekcie oczekiwań odbiorców:
 - zwiększenia udziału usług o znaczeniu ogólnomiejskim i centrotwórczym;
 - zmianę funkcji dominującej w obrębie przestrzeni rynku;
 - poprawę estetyki przestrzeni i zabudowy;
- e) logiczny sposób prezentacji problematyki oraz dobrze przybliżony problem badawczy;
- f) przedstawienie schematów lokalizacyjnych wybranych przykładów rynków i przestrzeni publicznych małych miast województwa świętokrzyskiego;
- g) walory praktyczne pracy, polegające na przedstawieniu oraz analizie aktualnych dokumentów planistycznych w różnych skalach umożliwiających i regulujących rewitalizację wraz z przebudową rynków;
- h) wypełnienie luki wiedzy nt. działań rewitalizacyjnych, remontowych i związanych z przebudową głównych przestrzeni publicznych małych miast;
- i) autorskie, staranne i szczegółowe, analizy (które konstruują bazę nowej wiedzy) dla wybranych przykładów rynków w odniesieniu do: charakterystyki (danych ogólnych, schematu lokalizacji, struktury miasta, rozwoju historycznego), przemian (zmian w ekspozycji pierzei zabudowy przyrynkowej, rodzaju i rozwoju nowych inwestycji w obrębie rynku), układu przestrzeni publicznych i kompozycji, charakterystyki małej architektury i zieleni w przestrzeni rynku oraz jego dostępności (transportowej i pieszej).

6. Wskazanie słabych stron (wad) rozprawy

Należy zauważyć, że Doktorantka w celach pracy, zakresie i badaniach zahacza o instrumenty realizacji polityki przestrzennej, na którą składają się środki kształtowania zagospodarowania przestrzeni w określonych, zmiennych w czasie warunkach zewnętrznych (społecznych, ekonomicznych, technicznych, politycznych) oraz mechanizmy podejmowania decyzji dla ich realizacji. Zatem wydaje się, że określenie skuteczności podjętych i podejmowanych decyzji przestrzennych analizowanych w pracy wymagałoby zbudowania modelu operacyjnego określonego wieloma parametrami (kryteriami określonymi w pracy), które nie są wielkością stałą. W tym wypadku wielokryterialny model podejmowania decyzji byłby narzędziem praktycznym – wsparciem dla osób podejmujących złożone decyzje (także dla planistów), a użyta metodyka mogłaby być, na przykład stosunkowo prostą formułą w arkuszu kalkulacyjnym. Efektem pracy byłoby wtedy dobranie optymalnego wariantu decyzyjnego spełniającego przedstawione w pracy szczegółowe kryteria – co poddaję uwadze Autorki.

W rozprawie można też dopatrzeć się pewnych niedociągnięć, które jednocześnie nie obniżają jej wysokiej oceny, takich jak:

- a) brak oznaczeń północy na mapach i rysunkach. Rozumiem, że Autorka przyjęła z założenia, że wszystkie mapy i rysunki zorientowane są tak samo, niemniej opisy analiz nie ułatwiają orientacji. Autorka unika opisów stron świata typu północno-wschodni, a oś rynku nie zawsze odpowiada osi północ-południe, zatem jest to nieprecyzyjny opis;
- b) przedstawione ilustracje opierające się na mapie Google nie posiadają ani znaku północy, ani skali, podobnie jak wiele ilustracji ukazujących układ urbanistyczny badanych miast nie ma podanej skali np.: 52, 53, 93, 139, 140, 141, 165, 183- 185, 206, 231 lub ma ją nieczytelną – np. ilustracje: , 209, lub pomijane są jednostki długości np. ilustracje: 33, 35-37, 47, 58-61, 74, 76-78, 89, itp.;

- c) brak wniosków z badań wstępnych miast polskich, czeskich i słowackich, które były postawą do wyznaczenia zbioru kryteriów dla dalszych prac. Oczywiście można założyć, że wynikiem jest zbiór kryteriów ale przy wnikliwości i szczegółowości analiz zawartych w tej pracy, brak jednoznacznych wniosków wydaje się niedociągnięciem;
- d) brak jednoznacznego odniesienia do problemu zmniejszania ilości zieleni w rewitalizowanych przestrzeniach rynków (patrz wytyczne dla wojewódzkich konserwatorów zabytków, dr hab. prof. IH PAN Magdaleny Gawin - Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego);
- e) nie ma opisu ani odniesienia do analiz ukazujących wysokość i gabaryty zabudowy historycznej. Linie wyznaczono, ale jakie są tego konsekwencje dla procesu decyzyjnego?
- f) unikanie stosowania cyfrowych technik identyfikowania i zliczania wyodrębnionych kryteriów przestrzennych, co znacznie utrudnia późniejsze ilościowe ujmowanie zjawisk, a tym samym naukowy opis oraz klasyfikację i wagowanie porównań.

7. Uwagi krytyczne

Po szczegółowej analizie dysertacji można postawić kilka pytań, które wymagają odpowiedzi podczas publicznej obrony:

Bazując na wiedzy naukowej z obszaru badań operacyjnych i teorii decyzji, podejmowanie decyzji prowadzi do możliwości przewidywania, opisywania oraz sterowania procesami decyzyjnymi. W trakcie procesu podejmowania decyzji konieczne jest uwzględnianie różnych, często złożonych lub przeciwstawnych uwarunkowań wewnętrznych oraz zewnętrznych. Szczególnie wówczas, gdy posiadane doświadczenie oraz intuicja są niewystarczające do podejmowania trafnych decyzji lub gdy osoba decyzyjna nie dysponuje informacją doskonałą (pełną) na temat rozpatrywanego zjawiska oraz otoczenia (lub występuje luka informacyjna). Metodologie postępowania w tym zakresie wywodzą się z ekonometrii i jej pochodnych jak statystyka (analiza i przetwarzanie danych odzwierciedlających rzeczywistość) lub z badań operacyjnych (optymalizacja decyzji), gdzie decydenci oceniają (subiektywny punkt widzenia) przy uwzględnieniu zbioru przyjętych kryteriów oceny.

a) Czy Doktorantka widzi możliwość wykorzystania powszechnie znanych technik badań operacyjnych z teorii podejmowania decyzji do przedstawienia modelu zagadnienia (problemu badawczego)?

Modele w badaniach operacyjnych można rozwiązywać różnymi metodami, decyduje, najczęściej, charakter parametrów modelu. Analiza danych wejściowych (którą przeprowadziła Autorka na ilustracji 31. *Schemat metodologii pracy*, str. 46) jest istotnym etapem strukturyzacji problemu badawczego (decyzyjnego) np. w wielowymiarowej analizie porównawczej.

b) Czy możliwe jest zastosowanie wagowania w celu uwzględnienia niejednakowego wpływu zmiennych diagnostycznych (określonych przez Doktorantkę kryteriów oceny w tabeli 28. *Ocena poziomu atrakcyjności przestrzeni publicznych w miastach małych*, str. 222)?

c) Czy możliwe jest zagregowanie zmiennych diagnostycznych, które zostały przedstawione w pracy?

Rangowanie (hierarchizacja) obiektów jest związana z uporządkowaniem liniowym obiektów od najlepszego do najgorszego lub od najgorszego do najlepszego pod względem charakterystyki agregatywnej. Wynikiem tych działań jest decyzja. Zatem:

d) Czy wynik z tabeli 28. *Ocena poziomu atrakcyjności przestrzeni publicznych w miastach małych*, str. 222, mógłby objąć zagadnienie rangowania oraz podziału na klasy (grupowania)?

Mam jeszcze kilka uwag o charakterze porządkującym. Jednocześnie proszę aby Doktorantka nie ustosunkowywała się do nich w trakcie publicznej obrony rozprawy doktorskiej:

- literówki – „głownie”, str. 19 i 34, „opadaj”, str. 23,

- pomyłka w ciągłości numeracji 2. Wnioski ogólne, str. 224 oraz 2. Wnioski dla praktyki projektowej, str. 225.
- niejasne sformułowanie zdania: str.225 - „Jest to szczególnie ważne w małych i najmniejszych ośrodkach osadniczych, gdzie postrzeganie przestrzeni jest niemal jednoczesne.”

8. Podsumowanie

Recenzowana rozprawa doktorska prezentuje zagadnienia oryginalne, które dotyczą aktualnych problemów naukowych, upoważniają do formułowania rekomendacji i zaleceń praktycznych, jednocześnie są znaczące dla rozwoju wiedzy w dyscyplinie architektura i urbanistyka. Prezentowane w rozprawie doktorskiej zagadnienia mają również potencjał związany z ich przyszłym wykorzystaniem w dalszych badaniach prowadzonych przez Doktorantkę. Reasumując należy podkreślić, że wartość merytoryczna pracy jest wysoka i posiada duży potencjał dalszej kontynuacji, zwłaszcza w powiązaniu z technikami wspomagającymi podejmowanie decyzji projektowych lub planistycznych.

W swojej rozprawie Doktorantka wykazała się dużą znajomością zarówno historii przekształceń funkcjonalno-przestrzennych struktury miejskiej, jak i praktyki planistycznej i ograniczeń prawnych z tym związanych. Z dużą biegłością wykorzystwała bazę wiedzy teoretycznej do opracowania całej gamy kryteriów definiujących rodzaj przekształceń struktury urbanistycznej, co umożliwiło jej wypracowanie własnego podejścia do problemu skutecznego porządkowania przestrzeni rynkowej małych miast.

Mgr inż. arch. Agnieszka Ciepiela wykazała, że potrafi zaplanować i prowadzić badania naukowe, identyfikować i wyznaczać kryteria, weryfikować uzyskane wyniki oraz formułować poprawne wnioski. W końcowej części pracy Doktorantka sformułowała wnioski stanowiące podstawę do dalszych badań, co potwierdza, że jest Ona odpowiednio przygotowana do samodzielnego prowadzenia prac naukowych. Uwagi krytyczne mają charakter porządkowy lub dyskusyjny i mam nadzieję, że przynajmniej w części będą pomocne Doktorantce podczas przygotowywania prac naukowych w przyszłości.

Stwierdzam, że recenzowana rozprawa doktorska autorstwa mgr inż. arch. Agnieszki Ciepieli pt. „Współczesne zmiany głównych przestrzeni miejskich w miastach małych województwa świętokrzyskiego w aspekcie rewitalizacji” spełnia wymogi stawiane pracom doktorskim określone w Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce – Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Dz. U. 2018 poz. 1668. W związku z tym stawiam wniosek o przyjęcie przedłożonej rozprawy doktorskiej i dopuszczenie jej do publicznej obrony.

Marta Skiba